

כי תבא

הדלקת נרות	צאת השבת	רבינו תם
18:52	19:42	20:31
18:51	19:40	20:28
18:53	19:42	20:31
18:51	19:41	20:29

*לנוהגים 40 דקות: 18:32

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים מתוך שיעוריו של הרב"ג עופר ארז שליט"א

העבודה של אלול והכנה לראש השנה לא יסל להית אמת

אם הלב שלנו לא נקי, בהכרח שההסתכלות תהיה מושפעת מהמידות ומהתאוות שיש וגם אם אדם יחשוב שהוא מקנא לשם שמיים והוא על פי כן נוותר על המצווה של הדין כי הדין שלנו לא יכול להיות דין אמת. דוגמא לדבר ראינו אצל פנחס זמרי. פנחס הרג את זמרי והמדרש אומר שאמר עמ"י שהוא הרג אותו בגלל שפנחס כעס על זמרי. השבטים טענו שפנחס רצה להיות במקום זמרי

'הנני נתן לו את בריתי שלום'

אמרו השבטים: זה הנכד של יתרו וזה המידות של מדין. מדין מלשון מדנים, הם כועסים וכעסנים ורוצחים ובאמת הוא קינא לזמרי כי הוא רצה להיות עם המדינית בגלל זה הוא הרג אותו. לכן הקב"ה כתב את זה בתורה 'הנני נתן לו את בריתי שלום', הקב"ה מעיד על פנחס שזה באמת היה לשם שמיים אמיתי, איך הוא הגיע לזה? בזה שהוא היה נקי לגמרי מכל הרגשה אישית שלו. מכאן נלמד יסוד מאוד גדול לגבינו שאם אדם מזהה שיש לו עדיין איזה תאוות מתאוות העולם הזה אז אנחנו צריכים לדעת שאסור לנו לדון. הצדיק שיכול לדון הוא צדיק שנקי לגמרי בדין שלו, למשל איך נדע כמה אנחנו צריכים לתקן את מידת הכבוד? איך אדם יכול לדעת איפה הוא אוהז במידת הכבוד? אומר רבי חיים ויטאל בספר 'שערי קדושה' סימן לזה, המבחן יהיה שאדם יבחן האם כשמשבחים אותו וכשמבזים אותו האם זה שווה לו בלב, האם הוא מרגיש את אותה הרגשה בלב? אין אצלו הבדל בלב. אם אדם מרגיש את אותה הרגשה אז הוא ביטל את מידת הכבוד. בהתבודדות הבאה שכל אחד ישים לב כמה אנחנו רחוקים להרגיש שהשבח והביזיון תהיה באותה מידה. אומר רבינו שאם זה עדיין לא שווה בעיניו אז אסור לו לדון אף אחד, בכל אופן לפעמים אנחנו מתעקשים לדון אעפ"י שחז"ל אמרו אל תדון, בכל אופן מותר לנו לדון אבל כתוב לעולם 'הוי דן את כל האדם לכף זכות', אם אתה כבר דן אז תדון לכף זכות

משמיים מגלים לו את כל שורשי הנשמות
רבינו אומר שהצדיק שאוחז בכיסא הכבוד הכונה לצדיק שנקי לגמרי ממידות לא טובות ומתאוות העולם הזה - הוא נקרא בחינת אוהז בכיסא הכבוד ואז הוא יכול לעשות דין, יש לו את הבית דין שלו והוא באמת יכול לדון את העולם. פה מתעוררת שאלה: הצדיק תיקן את עצמו לגמרי אבל איך הוא יודע לדון כל נשמה? הרי כדי לדון צריך לדעת את כל הגלגולים של האדם ואת השורשים של האדם ואיפה הוא אוהז באדם הראשון. איך הצדיק יכול לדעת את כל היסודות ואת כל זה? אומר רבי נתן בספר 'עלים לתרופה' יסוד מאוד גדול בדבר: ככל שהצדיק יותר מתקן את עצמו, משמיים מגלים לו את כל שורשי הנשמות ואת כל הגלגולים ואת כל התיקונים.

רבינו אומר בתורה א' חלק שני מי יכול לדון בני אדם? רק הקב"ה, כי חז"ל אומרים אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו. ומי יכול להיות במקומו של חברו? רק הקב"ה שהוא מקומו של עולם - כמו שאנחנו אומרים אצל האבלים המקום ינחם אתכם לכן יש כינוי להקב"ה בשם של מקום - רבינו אומר שרק הקב"ה יכול לדון את העולם כי כתוב אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו והקב"ה הוא מקומו של עולם לכן הוא יכול לדון. בהמשך רבינו אומר שיש צדיק שהוא אוהז בכיסא הכבוד וגם הוא יכול לדון את העולם כי הצדיק שאוחז בכיסא הכבוד הוא גם כן הופך להיות בבחינת מקומו של עולם ויכול לדון את העולם.

צדיק שנקרא מקומו של עולם

כמובן שרבינו בדרכו הקדושה מרמז על דברים מאוד עמוקים בכל תורה ובכל סיפור שהוא מספר. נתבונן במה שרבינו אומר שיש צדיק שנקרא מקומו של עולם - לפני 30 שנה בערך לפני ראש השנה שאלתי את אחד מזקני ברסלב שאלה, זה היה עוד לפני הנסיעות לאומן, אז היה קיבוץ של חסידי ברסלב בירושלים או במירון - אמרתי לו תמחיש לי קצת את העניין של ראש השנה, אנחנו שומעים הרבה דיבורים ורבינו אומר ראש השנה שלי עולה על הכל, אז הוא אמר לי: בראש השנה יש הרבה בתי דין בשמיים מכיוון שדנים כל אחד לפי עניינו, אדם שכל השנה הלך נגד התורה ורק עשה עבירות, לא ידונו אותו באותו בית דין שדנים איזה צדיק שהדין שלו זה ספק אם הוא ביטל 8 דקות או 10 דקות תורה בכל השנה, בוודאי שזה לא אותו עניין לכן זה גם בית דין אחר לגמרי, אז הוא אמר לי שמקובל מרבינו ורבי נתן שמה שאמר רבינו ראש השנה שלי עולה על הכל זה מכיוון שיש לרבינו בית דין המיוחד שלו וברגע שאנחנו מתקשרים ונכללים בעניין של הצדיק זה הזכות להיות בבית דין של רבינו. רבינו אומר שרק צדיק אמת יכולים באמת לדון את העולם וזה צדיק שנקרא בבחינת מקומו של עולם הכונה שיש לו בחינה של א-לוקות. נוריד את זה קצת אלינו להבין מה הכוונה שהצדיק גם נקרא מקומו של עולם. כמובן שזה דברים מאוד עמוקים אבל קצת להבין

הלב שלנו לא נקי ואסור לנו לדון את השני
חז"ל אומרים שאסור לנו לדון אף אחד מכיוון שאנחנו לא יכולים לשפוט ולדון דין אמת מכיוון אמרו חז"ל אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו. אומר רבינו בתחילת התורה שברגע שיש לאדם עדיין מידות לא טובות בלב (התאוות והמידות הלא טובות בלב) ואפילו אם יש לצדיק קצת תאוות ומידות, כל עוד יש לאדם איזה מידה לא טובה ותאוות מתאוות העולם הזה, אסור לו לדון אף אחד ועל זה אמרו חז"ל אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו, אנחנו לא יכולים להיות במקומו של החבר לא בגלל איזה חוסר של השגה כי ברגע שהלב של האדם לא נקי אסור לנו לדון את השני

לעילוי נשמת סבתנו היקרה והאהובה

שולמית סלמה בת רבי יוסף וגמאר ת.ג.צ.ב.ה

למה רשבי" לא פטר את העולם מן הדין?

רבי נתן אומר במכתב שע"ה דבר נורא מאוד: וכל העניין של רבינו זה לחדש את הנשמות שנפלו מאלפים שנה מדורות משנים קדמוניות והוא יודע את כל הנשמות מיום ברוא א- לקים אדם על הארץ ועד היום האחרון ואת כל הגלגולים שלהם ואת כל התיקונים שלהם וזה דבר קטן אצלו - לדעת את כל זאת זה דבר קטן אצלו. בוודאי שרק צדיקים יחידים הדורות ידעו כאלה השגות, כתוב על האר"י הקדוש ועל רשבי" שהם ידעו את זה לכן רשבי" אמר אני יכול לפטור את העולם מן הדין. למה באמת רשבי" לא פטר את העולם מן הדין? כי הוא ידע שהקב"ה לא רוצה שהוא יפטור, הוא התבטל להקב"ה. אז מי שיוודע את כל זה ומי שנמצא במקום הזה הוא יכול לדון את העולם והוא יודע לדון לכף זכות - כך אומר רבינו. באמת הדין תמיד צריך להיות לדון לכף זכות אבל צריך לדעת איך לדון לכף זכות. מה ששייך לנו מבחינת העבודה שלנו בנקודה הזאת, הרבה פעמים אנחנו נמצאים בחיים במצבים שאנחנו מרגישים שעולם הרגש שלנו מתעורר וצף, היום קוראים לזה בטיפול הרגשי והנפשי 'הצפה רגשית' אבל בחסידות קוראים לזה 'גלים רגשיים' פתאום אדם בהתרגשות או שהוא כועס או שהוא מפחד או מקנא או עצוב, יש כל מיני סוגים של גלים רגשיים.

כל מה שאדם חושב באותו זמן זה דמיונות
איך זה פועל? הגל הרגשי עולה אל המוח ומתחיל להדליק פיזיזם במוח הגל הרגשי בעצם מפעיל את המוח ואז רבינו אומר שכל הפעלה של המחשבה של המוח שמתעוררים כתוצאה מההתרגשויות ומהגלים של הלב עולים ומכים במוח ורבינו אומר שכל מה שאדם חושב ומשיג ומבין באותו זמן זה הכל דמיונות, אין בזה אמת. כמעט כולנו נמצאים כל היום באיזה גל רגשי אחר, לדוגמא לפעמים אדם כועס כי יש לו סיגים בלב ובנפש והוא צריך לתקן אותם לכן הוא כועס אבל לא נעים לאדם להגיד אני סתם כועס אז הגל של הכעס עולה למוח וזה הפיזיז הראשון והוא הכי חשוב במוח, היום כמעט כל המהנדסי חשמל יודעים איך להפעיל את הפיזיז הזה. ואז מה קורה? אדם כועס והגל עולה לפיזיז של המוח ואומר לו מהר תחפש משהו שיכעיס אותי, לא נעים לאדם להגיד אני סתם כועס מעצמי. ועוד ברגע שאדם כועס הוא רוצה להוציא את זה החוצה אז מה אני אתחיל לכעוס על משהו?

רק יהודי יכול לעבוד על מידות לא טובות

מלאכים מתפללים ולומדים תורה ויש להם השגות אבל אין להם עבודת המידות, זה מתנה שרק האדם היהודי קיבל. גם לגויים יש מידות לא טובות אבל הם לא יכולים לעבוד על זה, רק אדם יהודי יכול לעבוד על מידות לא טובות ובהם אנחנו מתעלים למעלה ממלאכים. האדמו"ר אמר לי נקודה נפלאה מאוד: כתוב שרחל ראתה שהיא לא יולדת ולא יולדת בן אחרי בן. ללאה יש כבר ארבעה בנים ולרחל אין כלום ואז כתוב 'ותקנא רחל באחתה.. ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה' - רחל מקנאה בלאה ואז היא נותנת ליעקב את השפחה שלה, עכשיו כשהשפחה תלד איך תרגישי? עוד יותר גרוע..

רחל זיהתה בה שהיא מקנאה

עד עכשיו אחותך ילדה עכשיו גם השפחה שלך תלד ואת לא תלדי. האדמו"ר אמר תירון נפלא על זה רחל זיהתה בתוכה שהיא מקנאה באחותה אז היא אמרה אני אכנס לעבודה יותר קשה במידת הקנאה, אני אגביר את מידת הקנאה, אני אתן לו את השפחה והיא תלד ואז זה יגביר בתוכי את מידת הקנאה אז תהיה לי יותר עבודה במידת הקנאה - האדמו"ר אמר שהמידות הלא טובות זה מוטבע בנו בטבע, ברגע שאנחנו נלחמים במידות אנחנו נלחמים בטבעים שלנו. ברגע שאדם נלחם בטבע הקב"ה מוכן לשנות את הטבע בשבילו וזה מה שרחל אמרה 'ואבנה גם אנכי ממנה' אולי בזכות זה יפתחו לי שערי לידה והאדמו"ר אמר שבזכות זה היא ילדה

זה נתן בעצם את האפשרות של העבודה

זה יסוד גדול מאוד לדעת שמידות לא טובות ותאוות מיותרות של העולם הזה זה מתנה טובה כי זה נתן לנו בעצם את האפשרות של העבודה. בעצם כל המעלה של האדם היהודי זה בזכות הנקודה הזאת שיש לנו את המלחמה הזאת. האדמו"ר מפוריסוב אמר לי עוד דבר ששום מידה לא טובה ושום תאוה מיותרת שיש באדם לא מעוררת את הדין על האדם - אין שום הקפדה על האדם אפילו אם יהיו לו מידות לא טובות ותאוות גדולות מאוד של העולם הזה זה לא מעורר עליו את מידת הדין מכיוון שהקב"ה נתן לו את זה. מה כן מעורר את מידת הדין על האדם? ברגע שאדם לא עובד על זה אז זה מעורר את מידת הדין אבל אם אדם עובד על לתקן את המידות הלא טובות ואת התאוות המיותרות של העולם הזה אין שום הקפדה על האדם. ההקפדה היא למה אתה לא עובד על זה לא למה יש לך את הדבר הזה לכן בחודש אלול זה למעשה לראות את האמת. הצדיק שיכול לדון את העולם זה מתוך זה שהוא נקי לגמרי במידות לא טובות ונקי לגמרי בתאוות מיותרות של העולם הזה.

ההורים או האחים לא בסדר

זה לא תרבותי ולא דרך ארץ לכעוס על משהו סתם. הפיזיז הראשון שעולה למוח ונדלק זה למצוא משהו שיכעיס אותי אז הוא מגיע לאדם ואומר לו אתה עשית כך וכך והכעסת אותי - זה הפיזיז הראשון שעולה למוח ואומר לנו בעצם על מי לכעוס. במקרה הזה המוח בעצם משרת את הלב. לדוגמא אדם מפחד אז הוא מוצא סיבות מה מפחד אותו, יש בחוץ כלב או אריה, עכשיו אולי אירן תזרוק עלינו פצצת אטום או שהקורונה תתפשט שוב בעולם - אדם מוצא כל מיני סיבות בעצם על מי להוציא את מה שהוא מרגיש בפנים. לפני כמה ימים פגשתי משהו שהוא קצת משורר, הוא ישב איתי שעה וכתב מגילת-קינות כמה שהוא מסכן ואומלל, זה הפיזיז השני להסביר למה אני עצוב, אולי ההורים או האחים שלי לא בסדר וכן הלאה..

סיגים זה הפסולת או היצה"ר שיש בפט

מוציאים סיבות חיצוניות על מי לזרוק את הכל - צריך לדעת שכל ההרגשות השליליות והתאוות שהם חברים שלהם זה חבורה אחת שמחולקת לשתי טיפוסים - צריך לדעת שכל זה בעצם סיגים. סיגים זה הפסולת או היצר הרע שיש לנו בנפש וזה לא קשור לאנשים מסביבנו בכלל זה נמשך או מגלגולים אחרים או בכלל מחטא אדם הראשון כי כל אדם קיבל מחטא אדם הראשון מתנות והוא קיבל הרבה מידות לא טובות ותאוות מיותרות של העולם הזה ולאט-לאט הקב"ה מציף את זה אצל האדם כדי שנוכל לעבוד על זה ולתקן את זה ואדרבה כשמתעוררת מידה לא טובה או תאוה זה כן לטובה כי עכשיו אדם יכול לתקן את זה, תיקח את זה לעבודה ולתפילה, אתה לא יכול להתבודד תקרא תיקון הכללי - ההתעוררות לא קשורה למשהו מבחון.

קחו חלק בהפצה

הפצה חובקת עולם

של הרה"ג עופר ארז שליט"א

02-650-29-29

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב סמל סהר מירני הי"ד

בן לירן והילה הי"ד

OTEREREZ.CO.IL

לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב רואי ששון הי"ד בן אסנת ודוד הי"ד

והחייל היקר והאהוב סמל אפיק טרי הי"ד בן אבשלום ואושרית הי"ד

2 אור הדעת | כי תבא

מה שחושבים באותו זמן בוודאי לא נכון? אני אמרתי דבר הגון ואתה מעניש אותי?

ישראל פה עוד נקודה חשובה להתבונן בה, למעשה הזכרנו קודם שהגלים הרגשיים שבאדם עולים למוח ומתחילים להדליק את הפיזיונים במוח וזה מתחיל לעורר את כוח המחשבה באדם - הרגשות עולים למוח ומעוררים את המחשבה ועל זה רבינו אומר שאם המחשבה התעוררה מכוח הרגשות האלה שבלב זה המדמה - תמיד טועים בזה. צריך לדעת תמיד שאם אנחנו ברגש חזק של עצבות ושל פחד דבר אחד אפשר לדעת שמה שאנחנו חושבים באותו זמן זה בוודאי לא נכון - זה כלל גדול מאוד. ברגע שאדם כועס אחרי שאדם יוצא מהכעס שיזכור מה הוא החליט ומה היו העצות שהיו בדעתו ויראה שזה בוודאי לא אמת כי כל מה שמתעורר בגלל הגלים הרגשיים זה מעורר בעצם את כוח המדמה שבשכל ובמחשבה. כתוב בספרים הקדושים שהצדיק שנקי מזה המחשבה שמתעוררות אצלו זה מחשבה א-לוקית, זה האור הא-לוקי. יש מושג בקבלה שנקרא 'חוד אבא ואמא' זה יחוד חכמה ובינה..

ר' יוחנן אומר כדי שלא יחפה על בת אחותו
בינה זה המחשבה שלנו והחוכמה זה בעצם האור הא-לוקי שמושפע עלינו שזה בעצם השכל האמיתי זה הדעת תורה האמתית המבוררת. ככל שהצדיק יותר נקי בלב כך המחשבות שלו זה עפ"י אבא ולא עפ"י הרגשות שעולות ומתעוררות - רבינו האר"י אומר שהצדיקים עושים יחוד אבא ואמא הכוונה שהמחשבה שלהם זה לא

מעולם הרגש שלהם אלא זה מהאור הא-לוקי לכן אומר רבינו שהצדיק הזה יכול לדון את העולם. דיברנו על זה שבשבע שער על הגמרא בגיטין ששאלת למה כותבים זמן בגט. גט זה דין תורה ועפ"י התורה לא צריך לכתוב את זמן נתינת הגט אלא חכמים תיקנו שיהיה זמן בגט. מדוע תיקנו שיהיה זמן בגט? רבי יוחנן אומר כדי שלא יחפה על בת אחותו. לפי התורה מותר לאדם לשאת את בת אחותו לאישה

שמה בת אחותו קלקלה כנגדו

לדודה אסור לשאת את בן אחיה או בן אחותה אבל לאדם מותר לשאת את בת אחותו ולמעשה חז"ל משבחים את הנישואין האלה ואומרים שזה נישואין שיעלו יפה. זה מאוד נדיר בדורות שלנו אבל אני הכרתי זוג כזה. אומרת הגמרא למה צריך לכתוב זמן בגט? שמה הוא יגרש אותה ואז יהיו עדים שהיא קלקלה כנגדו בזמן שהיא היתה נשואה. יבואו ויגידו לו: בחודש ניסן אנחנו עדים שהיא קלקלה, היית נשוי לה או לא? היא קלקלה כנגדו, ואומרת הגמרא שבגלל שהוא דוד שלה הוא יחפה עליה ויגיד שהוא נתן לה את הגט ממזמן. כתוב בראשונים שהוא יחפה עליה כי לדוד יש אהבה מיוחדת לבת אחותו ואפילו שהיא קלקלה כנגדו הוא יחפה עליה כדי שלא יענישו אותה - זה מובא בגמרא בגיטין. מובא בספרים יסוד מאוד גדול - שלמה המלך בשר השירים מדמה את הקשר שלנו עם הקב"ה לדוד 'אני לדודי

ודודי לי' זה הולך בפרט על חודש אלול, מדוע שלמה המלך דימה את זה דווקא לדוד?

הקב"ה מוכן לחפות עלינו גם כשחוטאים

שלמה המלך בחוכמתו ידע את כל טבעי הבני אדם וכל מהלכי הלב והנפש של האדם והוא ידע שיש אהבה מיוחדת לדוד לבת אחותו והוא מוכן לחפות עליה אעפ"י שהיא פשעה כנגדו והוא בא לגלות לנו שככה הקב"ה מוכן לחפות עלינו גם כשאנחנו מקלקלים כנגדו כי העבירות זה קלקול כנגד הקב"ה ואעפ"י זה הקב"ה מוכן לחפות עלינו וזה אני לדודי ודודי לי אבל כדי לזכות לזה מה אנחנו צריכים לקיים? 'אני לדודי' מובא בספרים שזה העניין של אלול ושל ראש השנה. בראש השנה אנחנו צריכים להיות 'אני לדודי' ובימים הכיפורים הקב"ה 'ודודי לי' הוא מחפה עלינו. מה העבודה של 'אני לדודי'? זה להיות אמיתי עם הקב"ה, לא להתבייש לספר להקב"ה כל מה שיש לנו: יש לי קנאה ותאוות ומידות לא טובות. לספר לו את הכל בלי להתבייש. ברגע שאנחנו מספרים את כל זה להקב"ה ואנחנו מבקשים ממנו: תרחם עלינו ותיקח מאתנו את כל זה, בראש השנה שזה יום הדין וכל המקטרגים באים לשמיים לקטרג עלינו, הקב"ה מחפה עלינו וזה 'ודודי לי' ואז מתעוררת אהבת הדוד..

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרם, דביר-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סיגלית, סיגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעז בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדינה, מייר מרים בן ניקול, בת-שבע בת מימיה, שמואל-אליעזר בן עדי, שלומית בת נדרה ויוסף, אלעד בן נילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מירה.

לרפואה: יונה בת בנימין, שמחה בת זיוה, זהביה בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, רפאל נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשיא, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתניאל בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוזן-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה, יצחק בן מסעודה, יעקב בן אביבה, שלומית בת נדרה ויוסף, מירב בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף יניב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקה, אסנת יהודית בת עדנה, הרב שלום ארז בן ימנה, עדנה בת שרה, יצחק בן רות.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, ר' יעקב מורי בן סעיד, סבתא שולמית סלמה בת ר' יעקב, לבני בן ר' יעקב, נחום בן ר' יעקב, חיים בן ר' יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, שוליקה בת מסעודה, יפת בן מלכה, מ"ה קדושי-מרון בתוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עוזרי בן סעיד וחממה, אילנה דליה בת טובה, טובה בת כחילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל, מרת רבקה-מרים בת הר"ר שלמה, שירן בת מרגלית ויוסף, ישראל בן מרגלית, אדל בת מילכה, עזרא בן חלוה, דוד בן מרים, סעדה בת שוליקה, יצחק בן לאה, נחשון בן ברכה, לירז בת רחל, אודל בת אילנה, יעל טוהר בת נוגה, סרה ה"ד בן לירן והילה, נאג' בן ירדנה ורעייתו גל האולה בת אסתר ה"ד, אליה בן חבבה, אילנה בת שרה בסרסה, תקוה בת ורדה, יונה אברהם בן רחל, שלום מלול בן עישה, יוסף בן שמעון, אבידן בן מלכה, שרונה בת חיים, מירה בת נדרה, יהושע בן עיישה, דינה (יהודה) בת שרה, רבקה בת מלכה, שלמה בן אסתר, טויה בת ג'ורג'ה, שמעון בן ג'ורג'ה, דוד בן סימני, צדוק בן מרים, בתיה בת גורית, ובנו לעילוי נשמת מרת תחיה בת ברכה ע"ה.

הרמח"ל נפטר 26 שנים לפני שרבינו מלך מקוה, תיקון הכללי, התבודדות ותפילה

מי הצדיק הזה הרמח"ל לא כותב. צריך לזכור שהרמח"ל נפטר בתק"ה זה היה 26 שנים לפני שרבינו נולד אבל אני אומר בדרך של סברה שדי נראה שכל העניין של הצדיק זה מדבר על רבינו. מדוע? כי רואים דבר פלאי, הרבה פעמים אומרים לאדם בדור שלנו יש שבת ויש תפילין והוא לא מבין בכלל למה לא לנסוע בשבת, בגלל שפעם היה קשה להדליק אש בשבת אתה לא רוצה עכשיו שאני אסע ברכב? מה הבעיה? יש לי רכב חשמלי חדש, רק לוחצים ונוסעים - תינוקות שנשבו, הם לא מבינים, אז אין עם מי לדבר אבל כשאתה אומר לו לנסוע בראש השנה לרבינו, הוא שואל: איפה הוא נמצא? באומן. מי זה? רבי נחמן. אתה רוצה לנסוע? הוא אומר: בסדר בוא ניסע. בשביל מה אתה בכלל רוצה לנסוע לאומן? הוא לא מוכן לשמוע לא שבת ולא תפילין אבל כשהוא שומע לנסוע לרבינו מיד הוא אומר כן. עפ"י דברי הרמח"ל "אע"ג דאיהו לא חזי מזליה חזי" הנשמות באמת זוכרות את רבינו, זה אנחנו בעצמנו הנשמות שהיינו במקומות האלה והנשמה יודעת מי האיר לה את האור.

חיים שהנשמה לרבינו הופכת את העולם

ברגע שאדם מסתובב בעולם אחד חמש, עשר, או עשרים שנה - פתאום הוא שומע את השם רבי נחמן והוא נזכר: אה זה הוא שעבר שמה במהירות כשהייתי בלוע שמה בהררי החושך. פתאום הנשמה נזכרת וב"ה רואים איך הנסיכה הופכת את כל העולם. רבינו אומר שבכח התפילות של ראש השנה הצדיק נכנס לבית הבליעה של הס"א ומוציא משמה את כל הנשמות. קודם כל יש חלקים של הנשמה שלנו שעדיין שבוים בבית הבליעה של הס"א וכשאדם בא לצדיק הצדיק קודם כל פועל להוציא את חלקי הנשמה של מי שמתקשר איתו ובא אליו - זה פעולה ראשונה אבל דבר נוסף רבינו אומר את זה בתורה ח' חלק שני שלא רק את מי שבא אליו הצדיק מוציא אלא הצדיק מוציא לאט-לאט את כל הנשמות.

היה בר"ה במסיבה גדולה ביער בגרמניה

יש סיפור על אחד שהיה בתשע"ד בראש השנה במסיבה גדולה באיזה יער בגרמניה. המסיבות הולכות על סדר החגים, הם יודעים שבראש השנה זה בחינת המלכות ויום כיפורים זה בחינת הכתר לכן המסיבה הקטנה היתה בגרמניה 70,000 איש וביום כיפורים המסיבה היתה הרבה יותר גדולה בספרד. אז רבינו אומר שגם את הנשמות שבכלל לא יודעות שזה ראש השנה גם אותם הצדיק מוציא, איך אתה יכול לדעת? שנה אחרי זה הם כבר יהיו באומן הצדיק שולף את הנשמות. הוא סיפר לי ככה: בתוך המסיבה בשעה 3 לפנות בוקר אני מתחיל לחשוב על הקב"ה, ראיתי שזה לא מסתדר אז הלכתי הצידה וישבתי ברכב איזה שעתיים, בחמש בבוקר החלטתי שאני לא נשאר, זוג חברים שלי ראו את זה והחליטו שהם מצטרפים אליי, ארזנו הכל והכנו קפה בחמש וחצי בבוקר ביער בגרמניה פתאום נגשת לשם בחורה גויה גרמניה שהחברים שלי הכירו הכירות שטחית, באה וניגשת אליי ואומרת לי אני רוצה לתת לך מתנה, היא נתנה לי ספר בתוך שקית. נסעתי הביתה לדירה באמסטרדם, למחרת פירקתי את האוטו ראיתי את השקית ופתחתי אותה בבית. ראיתי שעל הספר כתוב 'סיפורי מעשיות משנים קדמוניות' של רבי נחמן מברסלב. באותו שבוע היתה לי התעוררות אז הלכתי לבית חב"ד באמסטרדם, הרגשתי שמה טוב אז נשארתי שם ביום כיפורים במקום לנסוע למסיבה בספרד, נשארתי שם גם בסוכות ואז חזרתי לארץ וחזרתי בתשובה. שנה אחרי זה הוא היה איתנו באומן, סיפרתי לו מה שרבינו אומר שבראש השנה הצדיק מוציא את הנשמות מבית הבליעה של הסטרא אחרא והסימן יהיה ששנה אחרי זה הם כבר יהיו בקיבוץ באומן. באמת אותו בחור חזר מאומן ואמר לנו: אתם לא משיגים בכלל מי זה הצדיק וכמה הוא גדול

בחמש וחצי בבוקר קיבל סיפור מעשיות

בשעה חמש וחצי בבוקר ביער בגרמניה פתאום נגשת לשם בחורה גויה גרמניה שהחברים שלי הכירו הכירות שטחית, באה וניגשת אליי ואומרת לי אני רוצה לתת לך מתנה, היא נתנה לי ספר בתוך שקית. נסעתי הביתה לדירה באמסטרדם, למחרת פירקתי את האוטו ראיתי את השקית ופתחתי אותה בבית. ראיתי שעל הספר כתוב 'סיפורי מעשיות משנים קדמוניות' של רבי נחמן מברסלב. באותו שבוע היתה לי התעוררות אז הלכתי לבית חב"ד באמסטרדם, הרגשתי שמה טוב אז נשארתי שם ביום כיפורים במקום לנסוע למסיבה בספרד, נשארתי שם גם בסוכות ואז חזרתי לארץ וחזרתי בתשובה. שנה אחרי זה הוא היה איתנו באומן, סיפרתי לו מה שרבינו אומר שבראש השנה הצדיק מוציא את הנשמות מבית הבליעה של הסטרא אחרא והסימן יהיה ששנה אחרי זה הם כבר יהיו בקיבוץ באומן. באמת אותו בחור חזר מאומן ואמר לנו: אתם לא משיגים בכלל מי זה הצדיק וכמה הוא גדול

העבודה לא לכעוס על הנהגת הקב"ה

הקב"ה לא אומר לנו אל תתפללו על החיסרון אבל צריך להתפלל בלי לכעוס ולהקפיד על הקב"ה למה חסר לי. לאדם חסר דבר מסוים וכבר שבועיים הוא מתפלל על זה, הוא לא קיבל את זה ומה קורה בנתיים? מתחילים להקפיד על הקב"ה: אתה לא רואה את הצער שאני עובר? זה הפגם. הפגם הוא לא כשאנחנו מבקשים מהקב"ה אלא זה שאנחנו אומרים לו את זה בכעס. בוודאי שמותר לנו ואנחנו צריכים לבקש אבל צריך לדעת שאסור לנו לכעוס על הקב"ה וזה הדינים שמתעוררים מאמא שצריך להמתיק וזה כמעט כל העבודה שלנו בעולם הזה זה לא לכעוס על הקב"ה איך שהוא מנהיג אותנו.

היה, ובלילה ההוא התעברה אשתו בנשמת דוד המלך. כך עברו שלשה חדשים עד שהרר הריזנה של אשתו, והיה ישי תמה על הדבר, שהרי פרש ממנה, עד שגמר בדעתו שאשתו נכשלה ובגדה בו עם אדם זר. לימים נולד בן שמיני במשפחה; הבן נקרא דוד. כמובן שיש לי לא רצון להכיר בזה, הנה, ישי הגה משכנע, כמו פלם, שהילד ממזר. וכך מתאר דוד את ימי ילדותו (תהלים סט): "מזר הייתי לאחי ונקרי לבני אמי", כך הם התנהגו אתו כל משך ילדותו. הוא היה דחוי על ידם, בשנותיו הראשונות כתינוק הוא היה בחיק אמו, שגם היא ספגה בזיונות נוראיים, וכשגדל דוד נתנו לו דירה בדיר עם הצאן והרחיקו אותו מקל וכל. לא שכרו לו מלמד ולא שלחו אותו לחידר, ישי התביש בו...

(מתוך ספרי הרה"ג עופר ארז שליט"א)

הזכרים. ואם גם הנשים אסורות, אז ישי הוא ספק יהודי ואסור לו להתחתן עם יהודיה. והמדריך מספר כי ישי החליט לפרש מאשתו עד שתתברר ההלכה, אך מכיון שרצה להמשיך להוליד ילדים, פנה אל השפחה של אשתו ועשה עמה תנאי, שהוא לוקח אותה פאשה, ואם יתר לו לחזר לאשתו, היא תהיה אשתו השנייה.

אשתו של ישי, נצבת בת עדאל, שהיתה גם היא צדקת גדולה, ידעה ברוח הקדש שאין שום ספק ושמותר לה לחיות עם בעלה. רק מה, גלו לה שאסור לה להתעקש מולו, וכן אסור לה לגלות שהיא יודעת שהכל ביניהם כהלכה. ואיזה מעשה עשתה! האשה ופשחתי קבעו שבלילה שבו ישי אמר להתניח עם השפחה, הן תחלפנה ביניהן מבלי ידיעת ישי, וישי, שקל מעשיו בקדשה ובטהרה בודאי לא ישים לב. וכך

דוד המלך

"הלב של העולם" - כך קורא רבי שמעון בר יוחאי בספר היתר לדוד המלך. דוד המלך הכניס בתוך תפלותיו את השתפכות הלב הפנימית שלו. כל מה שעבר עליו הוא הכניס בתוך התפלות והמזמורים המפלאים הללו, וזה ספר התפלות שנאמר הכי הרבה פעמים ע"י הכי הרבה אנשים בכל הדורות.

אביו, כידוע, היה ישי, והגמרא מספרת שיש היה אחד מצדיקי וגדולי הדור באותה תקופה, נאצא ישיר של רות המואביה, ואז נפל ספק בין חכמי ישראל, האם גם אשה מואביה שמתגייתה היא בכלל אסור "לא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה'", או רק